

Đã đến lúc...

Cải tiến LTAHCC

Lê-ngọc-Diệp

1. Chín năm qua. -

Lá Thư Ai Hữu Công Chánh bước sang năm thứ 10. Ghi lại đây vài dòng trong các LT đầu tiên để thấy "những gì mà ta đã muốn" và "những gì mà ta đã làm được".

- Lá Thư số 1 (tháng 3/1976). Đó là một bức thư kèm theo một danh sách địa chỉ của 91 Ai-hữu CC. Thư có đoạn: "Nhận thấy số anh em AHCC đi được khá đông và đa số tam ổn định đời sống nhưng đều cùng chung một tâm trạng cố độn, lạc lõng buồn nhớ khôn nguôi. Để an ủi và giúp đỡ nhau phần nào, thiết tưởng chúng ta nên sống lại trong tình AHCC tìm một phương thức sinh hoạt trong tình thân tưởng thân tương trợ để chúng ta cảm thấy gần gũi nhau hơn, dù ở phương trời xa nào cũng thấy bớt, cố độn và luôn luôn có những người bạn Công Chánh gần mình. Hàng tháng hoặc 2, 3 tháng ấn hành một bản tin liên quan đến đời sống gia đình, công ăn việc làm, kinh nghiệm tìm việc, làm việc, tin tức bên nhà. Sau này có thể tiến tới việc ấn hành bài do anh em viết về mọi lãnh vực....."

Vài ba năm sau khi đời sống được khá quan hơn, chúng ta sẽ tổ chức họp mặt hằng năm.....

Muốn sinh hoạt cần có người phụ trách, và sự tham gia của anh em ...

..... (Lê-khắc-Thị; Lê-thành-Trang).

- Lá Thư số 3 (tháng 10/76) : Phân tài-chanh.

Thu : 201\$ + 104 tem + 28 coupons.

Chi : LT số 1 = 14\$
LT số 2 = 100\$ 114\$.

- Lá Thư số 16. LTAHCC không có ban biên tập nhất định, ai gửi gì đăng nấy, tin tức không phối kiểm được.

- Đọc giả chỉ thích bài đáp ứng nhu cầu nhất thời của riêng họ, do đó các bài tạp lục không thỏa mãn được hết.

- Các ký giả Engineering News Record hay Playboy biết nên viết gì để đánh trúng thị hiếu đọc giả.

Đọc giả LTAHCC gồm ai-hữu từ 30 đến 90 tuổi, và vợ con, cháu, và chắt, kẻ mới qua, người đã an cư lạc nghiệp, thị hiếu quả khác biệt nên khó lòng có được một bài ai cũng thích.

- Lá Thư số 30. Xem tình hình tài chánh, tương trợ chung, tương trợ cá nhân trong lá thư này.

Đọc đến đây, các bạn đã thấy những gì mà ta đã muốn và những gì mà ta đã làm.

*

Hoa-Kỳ là nước mà dân tử xử đến định cư nhiều nhất. Một định luật bất di bất dịch thường được nói lên là "Người di cư chỉ đoán kết khi họ thất bại và sẽ chia rẽ ngay khi họ thành công". Dân Việt di cư cũng không nằm ngoài cái định luật đó.

Tính đến nay trên 80% AHCC đã tìm lại được nghề cũ của mình, đồng lương không khác biệt bao nhiêu với các đồng nghiệp bản xứ. Đó là sự thành công của chúng ta. LTAHCC tiến triển trong 9 năm qua đó là sự đoán kết của chúng ta. Chúng ta thành công mà đoán kết ! "Định luật" nói trên không áp dụng cho chúng ta được. Mọi người có thể nghĩ theo ý riêng của mình lý do của sự kiện này. Chúng tôi nghĩ lý do chính là vì số đông ai-hữu từ một trường ra. Cũng như anh em cùng cha mẹ sinh ra, có đứa khôn có đứa ngu, có hay có dở, có giàu có nghèo, có thể tranh danh nhau có thể gây gổ nhau những tình ruột thịt căn bản vẫn còn đó. Thời gian,

không gian, ý thức hệ không xoa nhòa được. Chính cái tình "đồng môn ruột thịt" đó đã làm cho chúng ta không bị chi phối bởi cái định luật trên. Chính cái tình đồng môn đó làm cho các Ai-hữu "bất đồng môn" với chúng ta cảm thấy bình an trong tâm hồn khi đến gần chúng ta, khi sát nhập với tập thể chúng ta.

Xin mở đầu ngoặc để kể một chuyện :

" Một Ai-hữu nói : Khi còn ở đảo, tôi được thỏ một chị bạn báo, là đừng mong gì ở đảo Công-chanh của anh: ngó anh mắt làm ngó hết ! Đến nơi định cư, được đọc các LT.; 3 điều làm tôi cảm động và sung sướng nhất là :

- Địa chỉ và tin tức anh em.

- Các chỉ dẫn và kinh nghiệm về thị cù, tìm việc. Tôi không ngó thị PE. và tìm việc ngành CC vẫn còn nắm trong tay của dân Phú-thọ chúng ta. Khi bước chân ra khỏi xứ, chỉ mong tìm một chân Flagman, cầm cố cái xe cho toàn phụ sửa đường; nay mới biết nghề Flagman không phải .... ai muốn làm cũng được.

- Có nhiều anh gửi tiền tưởng trợ cho những người mà họ không biết tên.

Thực tình tôi không mong gì hơn. Khi an cử lạc nghiệp, tôi chỉ mong có thời giờ giúp các anh tiếp tục 3 điều đó cho các bạn đến sau tôi. Nếu vì một, chớng gai nào đó mà 3 điều này bị gián đoạn thì đó là một lỗi lầm rất lớn của tập thể Ai-hữu chúng ta "

2.-Cải tiến Lá-Thủ.

Trong phạm vi rộng lớn của một quốc gia, nếu nhà lãnh-đạo mở miêngra là nói xử mình giàu, dân mình mạnh, tại lãnh đạo của mình anh mình sang suốt, đánh đâu thắng đó, nếu có thua có dối là tại dân lười biếng chù, không phải tại lãnh đạo dố. Ở xứ đó dân và lãnh đạo sẽ bất đồng ý kiến nhau, sẽ tranh chấp nhau. Xứ đó chẳng mấy chốc sẽ xuống hàng những xứ nghèo đói nhất trên thế giới dù được trải cho nằm ngay trên đồng lúa phì nhiêu bát ngát như ta thấy.

Nếu nhà lãnh đạo một quốc gia đem nơi xử mình nghèo, dân mình yếu, tại lãnh đạo mình tâm thương tối tâm, đánh đâu thua đó, muốn dịch chết một ta phải chết mười, nếu có thua, có dối là tại lãnh đạo. Ở xứ đó dân và nhà lãnh đạo sẽ đồng ý trên mọi phương diện, sẽ chung vai đấu cật để lo. Xứ đó chẳng mấy chốc sẽ lên hàng cường quốc.

Trong phạm vi nhỏ bé của LTAHCC cũng vậy. Sự thành công trong 9 năm qua có thể ru ngủ chúng ta. Ban phụ-trách cử 3 tháng rần "rần" ra một LT. nêu hay thì cho là tại của Ban phụ-trách còn dở thì đó là các Ai-hữu không chịu viết bài. Cũng như xứ nghèo đói kia, sẽ có bất đồng ý kiến giữa Ban phụ-trách và tập-thể Ai-hữu. LT. không mấy chốc sẽ tan thành mây khói.

So sánh với các tuần báo chuyên nghiệp, ta thấy ngay khuyết điểm của LT.

1- Tin tức bài vở của LT. đều do ký-gia không chuyên nghiệp viết theo hứng của mình nên có khi luộm thuộm, có khi quá may mọc, đây "Công-chanh tình", thiếu cái "bay bướm cần bản" của văn chương ..... ha giới. Có người che là một "chỗ trời" nhưng phần đông thì đồng ý đó là cái sắc thái đặc biệt của Lá Thủ. Lá Thủ phải có đặc tính của một bài ghi chép lại các đối thoại của một cuộc họp bạn Ai-hữu. Nếu Lá Thủ có đặc tính của một áng văn, một bài thuyết trình hay thuyết pháp thì nó không phải là Lá Thủ nữa.

BPT. nhận thấy ý kiến sau rất chính xác do đó không cần cải tiến về mục này.

2- Trình bày ấn loạt số trang của Lá Thủ thua các báo chuyên nghiệp xa mà giá thành lại gấp 2 gấp 4 lần; có thể có các lý do sau đây :

* Số lượng in của ta quá ít (400 Lá thủ mỗi kỳ).

* Báo chuyên nghiệp có nhà in riêng nên không bị trung gian.

* Báo chuyên nghiệp có quảng cáo để sống.

BBT không tìm được phương thức hữu hiệu để cải tiến giá thành. Quý Ai-hữu nào có cao kiến xin giúp đỡ.

3- Ngoài trừ tin tức, bài vở đang đi lên đến chỗ cạn, phạm chán. Lý do chính là quá ít "cây viết mới". Những cây viết cũ sau vài bài sẽ hết mực đi, sẽ lụi đi, ý kiên bị "đóng khung" đi. Không có cái hấp dẫn mới mẻ nữa.

Mỗi lần chuẩn bị cho LT, ban phụ-trách có thể riêng cho một số Ai-hữu quen biết để xin bài và đề nghị để tải nên viết mã BBT nghĩ họ là tổ-sứ về đề tài đó. Thông thường thờ có câu: "Cố tiên mua tiên cũng được" nhưng mua bài không ra. Vậy xin anh rần.....Phân lớn BBT không nhận được hồi âm hoặc: "Tôi sẽ viết nhưng không dám hứa v... v...". Cuối cùng rồi cũng lại phải năn nỉ các ai-hữu chịu viết đề xin bài: "Anh rần "năn" ra, Anh rần "đề" ra". Phạm chất vì thế làm sao cao được.

BBT xin đề nghị:

* MỖI AI-HUU VIẾT CHO LÁ THỦ MỖI NĂM MỘT BÀI.

Chúng ta có trên 300 ai-hữu và mỗi năm ra 4 Lá Thủ. Do đó, mỗi Lá Thủ sẽ có ít nhất 80 bài để đọc.

* Viết gì? Xin nhắc lại tôn chỉ:

"LTAHCC là tập thờ tín của các Ai-hữu và gia đình viết về tin tức mà mình biết được, về cảm nghĩ về kinh nghiệm của riêng mình, chuyện vui buồn của mình, của đồng bào mình mà họ thấy cần chia sẻ cho tập thể Ai-Huu".

Mong toàn thể Ai-Huu chấp nhận tiêu chuẩn "MỖI AI-HUU MỖI NĂM MỘT BÀI" để LTAHCC trở thành một "Công-Chanh sử Chi Báo", một tập tài liệu lịch-sử quý báu cho con cháu chúng ta mai sau.

CHO TÔI MỘT LÁ CỜ VIỆT NAM

Ngày Hội Truyền Thống của những người Mỹ gốc Á Châu và Thái Bình Dương đã được tổ chức trọng thể trong ngày Hội Chợ Quốc Tế tại New Orleans, Louisiana vào lúc 2 giờ chiều ngày chủ nhật 5-8-84.

Quốc kỳ Việt Nam đã phát phới bay giữa những lá cờ của nhiều quốc gia bạn sau lễ thượng kỳ của ngày Hội. Tiến sĩ Lê Thành Trang, Phó chủ tịch Hội Văn Hóa Á Châu và Thái Bình Dương đã giới thiệu phái đoàn Việt Nam cùng những quan khách tham dự buổi lễ. Nhiều cờ Việt Nam đã được gửi đến quan khách tham dự Qua công tác của đoàn viên Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam, tỉnh bộ Louisiana đã nói lên được nhiều ý nghĩa: một Việt Nam tự do vẫn sống hào hùng trong mọi trái tim Việt Nam, nơi nào có người Việt Nam nơi ấy sẽ có bóng cờ vàng của dân tộc. Nhiều người Mỹ đã bước ra khỏi hàng ghế của mình và chen vào đám đông đang vây quanh những chiến hữu của Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam với những tiếng la thật cảm động: "Hãy cho tôi một lá cờ Việt Nam"...

Trong muôn ngàn màu sắc cá biệt của từng dân tộc thuộc vùng Thái Bình Dương tham dự ngày lễ, chiếc áo tứ thân và những bộ quốc phục Việt Nam đã làm quan khách tham dự tán thưởng nhiệt liệt qua những tràng pháo tay tưng bừng không bao giờ dứt. Đó là phần thưởng cho những em trong vũ đoàn của Hội Người Việt Quốc Gia tại New Orleans dưới sự hướng dẫn của Giáo sư Trần Huy Văn và Vũ sư Lê Hoàng Mai.

TIN TỨC NEW ORLEANS

Hồi một giờ trưa thứ bảy 15-10-84 tại thành phố du lịch nổi tiếng đứng vào hàng thứ 2 của miền Nam mang tên là New Orleans, Louisiana nằm bên dòng sông Mississippi và hồ Poutchartrain là nơi tổ chức Đại Nhạc Hội Mùa Thu Lam Sơn.

Mở đầu, chiến hữu đại diện tỉnh bộ Louisiana / Mặt Trận Quốc Gia Thống Nhất Giải Phóng Việt Nam nói về ý nghĩa Mùa Thu Lam Sơn của hơn 500 năm về trước. Đặc biệt trong dịp này Tiến sĩ Lê Thành Trang được tuyên dương công trạng với thành tích vận động quần chúng tham gia công cuộc yểm trợ kháng chiến, và Đại diện thành ủy Morgan City cũng được tuyên dương công trạng với thành tích tương đương. liên lúc đó Tiến sĩ Trang không quên giới thiệu ba chiến hữu thuộc ba quốc gia cũng chiến đấu chung một giới tuyến với chúng ta là chiến đấu với công sản để đem thanh bình về cho quê hương dân tộc.

TRÍCH BÁO
KHÁNG CHIẾN SỐ 33,

Buổi văn nghệ được chấm dứt trong tiếng vỗ tay vang dội của hội trường. Như một nhắc nhở cho người Việt Nam, văn hóa Việt Nam đẹp như thế, lòng người như thế, nỗ lực lại để văn hóa Việt Nam bị mai một bởi lũ bá quyền Việt cộng hay sao?